

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 391.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375705896704/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Candida

1.

C*andida* hviler j Hierte-kær Giæmme,
Som *Diamanten* indsluttet j Guld.
Candida hâr j mit Hierte sit Hiemme,
Oc som en Perle j Stoven fordult.
 Veneris Søn,
 Deilig oc Skiou,
Gjør det saaledes, min Tanke faaer Bøn.

2.

Sød er dog Skyggen for Manden paa Veie,
Ynskelig hvile for Storm under Træ.
Barnet j Vuggen hâr søvne sød leie,
Venskab gjør Møie, men Brystet gjør Læ.
 Viintræ med Stang
 Gjør Drue-Fang.
Yndig oc deilig er *Candidæ* Gang.

3.

See mig, naar Vaaren tær Sommergrøn Trøie,
Luften afkaster sit Jisegraae Skiørt,
Himlen med skyer besmykket til trøie,
Mulden med grønne Jordklæde i ført,
 Fuglen gaar hen,
 Tær sig en Ven,
Eene Jeg, *Candidal* sidder igjen.

4.

Seer Jeg til Floder, oc Bølgeblaae Flamme,
Hver af Jndbyggerne leeger med sin.
Seer Jeg til Dyrenes løvklædde Kammer;
Een tager denne, Een anden tær Hin.

Jeg seer vel til
Paa artig Spill,
Ak! Jeg j Busken maae ligge dog stil.

5.

Liflig *Music*-Sang Jeg allesteds hører,
Oc *resonerende Echo* ved Strand,
Qvinten paa Luthen den Nattergal rører,
Droebelen er ved *Tisoren* opvant,
 Rørdrummen hvas,
 Gjør brummen-baß.
Stillitzen flittig slaer Alten paa Paß.

6.

Artig paa Stemmer den qvadderhaab bøier,
Mage oc Mage der danser oc ved.
Een til den anden j Dandsen sig føier.
Hinden oc Horten der holder geleed.
 Ak! yndig Roe,
 J Tanker boe!
Lad ej min Fiende dit Hierte omsnoe.

7.

Strømme begyndte af Huule-klar Øye
Hastig at stride paa falmende Kind.
Ak! Har man faaet hver Lige til Nøye;
Raaen sin Mage og Horten sin Hind.
 Venus, min Skat,
 Hvor er det fat,
Men Du din Tiener har ingen tillade?

8.

Strax da fremtraade af Elskovens Tæte
Candida deylig, som Graaden afbrød,
Glædet mit Hierte og Sorgen afvælte,
Dog *Melancholiske* Tanker indskød.

Udi mit Sind
Trængt sig ind,
Hun var mig bædre, end Hiorten sin Hind.

9.

Klar, som *Demanten*, var Smile-Kiær Øye,
Hvid, som *Christallen* var deyligste Kind;
Sukker-sød Tale mit Hierte mon bøye,
Yndige Fagter betragter mit Sind.
Hierte-kiær Gavn
J Venne-Favn;
Udi mit Hierte begraves dit Navn.

10.

Thi paa din Tale er Himmel-sød Melske,
Mit paa Din Læpe er Rose og Rips,
At Du din Tiener af Hiertet vil elske,
Kand jeg vel skue af Brystets hvid Gips.
O Hierte Møe
For Dig at døe
Giernne jeg vilde i Salte-blaa Søe.

11.

Himmel-blaa Hvelning har Stierter ey flere,
End Du har Dyder, min Dukke, min Raae;
Hvad vil Din Tiener da meere begiære,
End Dig at nyde og eengang at faae?
Venus snart kom,
Luk op din Bom,
Flyc mig i *Candidæ* Hierte lit Rom.

12.

Lad mig nu være Din Tiener i Tanke,
Candida, Eene mit kiæreste Maal;
Jeg igien venlig vil Støven opsænke
Efter min Vennistes raske Fod-Saal.

Kiæreste Deel,
Elskelig Siæl!
Yndigste Dukke, af Hiertet Farvel!